

ALGAR THORNWOOD (GRAGONBORN, DRUID)

KAPITOLA I: ZAČÁTKY

Kdysi dávno, psal se rok 2983 se nedaleko severních vřesovišť ve vesnici Kriegurd se narodil malý Algaar, narodil se do starého rodu druidů to bylo patrné již z toho že jeho praprapraprapraděda byl Hierophant. On se ovšem nenarodil sám, spolu s ním se narodila i jeho sestra Culmika, jeho matka se jmenovala Kelsira a byla léčitelkou v místní vesnici. Jeho otec Aldik ho již od útlého věku učil respektu a úctě k přírodě. Úkolem jejich otce jakožto druida (již dosáhl tohoto titulu) bylo spravovat oblast několika vesnic a vybírat nadějně kandidáty pro druidský řád. Prapal jak se jmenoval jeho děd, byl velice váženým Hierophantem, zároveň také milovaným předkem obou svých praprapraprapravnoučat jelikož je jako jediný mohl brávat na druidská setkání a jiné výpravi (zde samozřejmě mluvíme o čase mimo hybnaci kterou provozoval velkou část roku). Jistě bychom neměli zapomenout na Lorgotina, Algarova nejlepšího přítele.

KAPITOLA II: PŘÍCHOD DRAKA

Ne vždy to však bylo tak idilické jak jsem zde popsal, původně totiž vesnici vládl tyranský vládce oblasti (aby si vládce tohoto království zajistil vládu, dosazoval jako vládce ostatních regionů své příbuzné kteří ne vždy vládli dobře), to se však změnilo s příchodem draka. Draka který své nepřátele nelítostně zadupal až z nich nezbyl ani prach. To vedlo že se druidský řád mohl opět rozrůstat a sílit. Vesnice se rozrostla a vše se zdálo příjemnější. Druidy sice rozrušilo že drak ovládl celé království, nicméně se jednotlivé kruhy mezi sebou nedokázali dohodnout na postupu a tudíž jeho otázka nebyla dodnes vyřešena.

KAPITOLA III: DOSPÍVÁNÍ

Drak tedy vládl, roky plynuli a z malého Algara se postupně stával dospělý 'druid', vesnici sice občas postihla nějaká ta katastrofa, druidský řád ovšem vždy zasáhl a vesnice vzkvétala.

Během dospívání začali být i výraunější rozdíly mezi oběma potomky. Zatímco Algaar se vydal cestou druida, Cumilka z druidství pochopila pouze základy. Zato se však prosadila v drobném kapsářství, podvádění v kartách a podobně což vedlo k nespokojenosti rodičů nad jejím životním stylem. Trpělivost rodičů přetekla když se pokusila okrást Prapala což vedlo k ostré hádce a jejímu vyhození z domu. Od té doby se Cumilka potlouká po okolí a přespává v lese případně u svého přítele Lorgotina.

Tento konkrétní incident ovšem není tak úplně Cumilčina vina, vsadila se totiž se svým bratrem o to zda dokáže nepozorovaně projít Prapalovou ochranou aniž by si toho všiml. Jistě, Algaar se to snažil rodičům vysvětlit, ti si ovšem mysleli že se jí pouze snaží chránit a vzít to na sebe což vedlo k tomu že si také vysloužil trest, i když né tak přísný.

Ještě abych připoměl Lorgotina, jedná se o půl-elfa který se živí jako hraničář v ochranu místní lesy společně s druidy. V dětství spolu Lorgotin a Algaar trávili mnoho času, nejvíce času trávili u nedalekého vodopádu který byl dobře skrit a tudíž byl jejich tajný mystem, dokonce se jim podařilo za vodopádem vybudovat drobnou jeskyni ve které se případně mohli ukrýt. Později z tohoto místa Algaar udělal svůj osobní posvátný háj.

KAPITOLA IV: CESTA

Jak již to tak bývá, každý druid se během svého života vypraví na cestu a ta Algaarova začala 8. května roku purpurového draka. Tato cesta ovšem přinášela i neobvyklý úkol, Lennithon, vládce této země se rozhodl vyslat posly do jižních krajů aby úředali požadavek na kapitulaci. Z každé vesnice bylo losem vybráno několik členů kteří se této poutě zúčastní, nicméně nikdo z ní nebyl příliš nadšen, koneckonců nebylo o co stát.

Jistěže Algaara mrzelo že se nezúčastní druidského slunovratního setkání které je naplánováno na 21 června, že se musí vydat daleko od přátel a domova, ale měl úkol.

rok bronzového draka 3003 DR

Květen

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

Červen

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

KAPITOLA V: LOUČENÍ

Ještě než se Algaar vydal na svou pout, došlo na dlouhé loučení a dokonce byla uspořádána vesnická slavnost, na počest odvážlivců kteří se pouští tam kam se dlouho nikdo nevydal, do jižních barbarských zemí.

Těsně před Algaarovým odchodem si ho k sobě zavolał Prapal popřál mu hodně zdaru na cestu a předal talisman který se prý v jeho rodu dědí již po generace, tvůj otec si ho dle jeho názoru nezasloužil jelikož cituji 'Je to jen neschopný druid' v tobě však vidí potenciál nejvyššího druida případně i Hierophanta. Kromě tohotohle s tebou ještě Prapal vyslal jednoho ze sarších druidů aby dohlédl na tvou cestu a následně má prý nějaký úkol který musí vykonat sám.

Poté jsi se tedy se svou skupinou vydal na cestu a zbyla ti pouze vzpomínka na sestru mávající z koruny stromu.

KAPITOLA VI: CESTA

Cesta byla dlouhá naštěstí však pohodlná. Nejdříve jste šli pěšky po východním pobřeží, až jste došli k Raurorhu, hradu který se majestátně tyčil nad přístavem ve kterém jste nastoupili na lod která vás odvezla nedaleko Kovolotu, vesnice již barbarské. Zde jste také rozdělili, většina šla na sever do Strobardu, odtamtud pak Harrimonu a Rostu. Na jich jste se vypravili pouze čtyři, ty a další tři vesničané z nedaleké vesnice, povahově jste si však příliš nesesdli a tudíž jsi cestoval spíše odděleně od nich pouze s druidem vyslaným Prapalem (moc toho nenamluvil takže ani jeho jméno neznáš). Nakonec jste došli na rozcestí z kterého se dalo jít do dvou vesnic. Ty jsi se rozhodl pro tu menší, přišla ti klidnější a budila přátelštější dojem, zbilí tři se tedy vypravili do té druhé a Prapalův vyslanec šel svou vlastní cestu, ještě před odchodem ti řekl, že se zde zastaví až půjde spátky pro případ že by jste měli stejnou cestu.

